

jeg nok, man tør sige: Hvorledes skulde Nytten af en Straf med Sikkerhed kunne slaas fast, naar man ikke prøver den? Man kan ikke forud fordre Bevis for, at denne Straf vil nytte. Man kan overhovedet ikke under alle Forhold føre et saadant Bevis, thi Forhold og Omstændigheder spille i denne Henseende en saa betydelig Rolle, at man maa tage Hensyn dertil. Dersom nogen af Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Straffen er *nyttig*, vil lade sig afholde fra at stemme for den, vil jeg sige: Ja, men tænk dog paa, at det, som der er Tale om her, er en rent midlertidig Foranstaltning! Den Foranstaltning, om hvilken der er Spørgsmaal, vil muligvis i Løbet af den Tid, for hvilken den indføres, de seks Aar, vise sig at være unyttig, og saa have de Herrer, som mene, at den er unyttig, sejret; men det er ogsaa muligt, at den vil vise sig nyttig, det er muligt, at hele den Ordning, som her træffes, vil vise sig at føre til Forbedring af de paagældende Forhold, og i saa Fald har den jo bevist sin Nytte. Jeg tror, at det er et Punkt, som endelig ikke maa overses ved denne Sag, at det, man indfører, ikke er en definitiv Ordning, men et Forsøg. Man vil gøre et Forsøg med, om man ikke ad denne Vej skulde kunne opnaa bedre Forhold end dem, man for Tiden har.

Naar man saa vil sige: Ja, men er der da overhovedet en saadan Tilstand, at det er nødvendigt at skærpe Straffen, saa siger jeg, at derom ere vistnok alle enige. Jeg kan i alle Tilfælde med Sikkerhed gaa ud fra, at det ogsaa maa være Folketingets Mening, thi det er jo betydelig skærpede Straffe, som Folketinget har indført over for Voldshandlinger, ganske bortset fra Spørgsmaalet om Legemsstraf. Det er jo en Fordobling af det Antal Maaneder, i hvilke man kan idømme Tvangsarbejde, der indføres eventuelt Forbedringshusstraf for gentagen Voldsforbrydelse mod sagesløs Mand i Tilfælde, hvor man ikke før har kendt det. Der er altsaa en ganske alvorlig Erkendelse, forekommer det mig, af, at der maa gøres noget, at Nødvendigheden af, at man maa sørge for, at der kommer skærpede Straffe, for at prøve paa, om man dog ikke derigennem skulde opnaa en bedre Tilstand end den, man nu har.

Som jeg sagde før, vilde jeg have sat megen Pris paa, at det, vi forhandlede om, var den ærede Justitsministers Forslag. Det vilde gøre Forhandlingerne meget let-

tere og meget kortere, thi det lader sig jo ikke nægte, at efter at Folketinget har føjet til Justitsministerens Forslag en Række Paragraffer og næsten Kapitler, som omhandle en hel Mængde andre Spørgsmaal, er Sagen ikke nær saa let at overse. Den vil tværtimod være forbunden med betydeligt Arbejde, og det vil kræves, saaledes som det ærede 2det kongevalgte Medlem udtalte i Gaar, at Lovforslaget gaas efter Paragraf for Paragraf. Der er meget at rette, der er meget alvorlige Indvendinger at gøre mod mange Bestemmelser deri, mindre maaske i det hele mod de Grundsætninger, der foreslaas indførte og ere vedtagne i Folketinget, end mod Formen, man har givet dem. Jeg vil for mit eget personlige Vedkommende sige, at jeg i det hele og store vil kunne slutte mig til de kendelige Bestræbelser, man i Folketinget har gjort for at komme ind paa Forbedringer paa adskillige Punkter, hvor det maa siges, at Praxis har vist, at der kræves saadanne. For saa vidt er jeg enig med de Herrer, der have taget denne Sag op og bragt den saa vidt, som den er. Men paa den anden Side er det, som navnlig det ærede kongevalgte Medlem har gjort opmærksom paa, en Nødvendighed, at man meget nøje undersøger, hvorledes man for den fornødne Konsekvens Skyld i den bedst mulige Form skal affatte saadanne Bestemmelser, om hvilke man kan sige, at vel de fineste og skarpsindigste, teoretiske og praktiske Jurister som Regel behøve Maaneder for at udarbejde dem. Et Forslag af den Beskaffenhed som det, der nu er kommet til at foreligge for os paa dette sene Stadium af Samlingen, vil kræve en ganske overordentlig Anstængelse fra dette Tings Side, for at man skal kunne føre det igennem. Ikke desto mindre er det mit Haab, at det vil kunne ske. Jeg har det Haab, at det ved forenede Kræfter og ved alvorlige Forsøg derpaa skal kunne lykkes at fremsætte Forslag, som ville tjene til en betydelig Forbedring af disse mange Paragraffer og i øvrigt ogsaa af de Paragraffer, som angaa Legemsstraffen, hvilke Paragraffer ogsaa fortjene et nøjagtigt Eftersyn. Men det er ved Siden deraf mit Haab, at Folketinget deri alene vil se Ønsket om at gøre Loven saa fuldkommen og saa god som muligt, og at man altsaa ikke deri, at der muligvis — det kan jeg ikke vide — maatte blive vedtaget adskillige Ændringer til Lovforslaget, vil se et Bevis for, at man ikke ønsker at føre det igennem. Jeg tror tværtimod at